

[Lannung.]

ikke er tale om større ofre end at modtage den russiske ministerpræsident, klarer vi det nok. Der er hensyn at tage til andet end vor egne fornemmelser."

Det burde ikke mindst en mand, der ved skæbnens gunst eller ugunst har været udenrigsminister, tage hensyn til. Jeg må måske lige nævne, at det norske blad uden for partierne, Verdens Gang, har skrevet noget omtrent i samme ånd.

Aksel Larsen: Forløbet af denne debat har jo fuldstændig bekræftet de synspunkter, jeg har gjort gældende, nemlig at Danmarks udenrigspolitik, som vist er noget af det væsentligste, vi burde beskæftige os med her i folketinget, er noget, man kan diskutere i almindelighed en gang hver niende måned, og så når man ikke til nogen konkret beslutning, fordi der er gået så mange ting ind i debatten, at der ikke kan træffes konkrete beslutninger. Det er sådan set kun typisk for denne debat, at den, om jeg så må sige, ender i det sædvanlige skænderi mellem det ærede medlem hr. Ole Bjørn Kraft og den radikale ordfører.

Jeg har ikke noget at føje til, hvad jeg har sagt; jeg mener, at jeg har udtrykt mig tilstrækkelig tydeligt. Jeg har sagt min mening om de problemer, jeg fandt det nødvendigt at berøre efter udenrigsministerens redegørelse.

Jeg må dog, om ikke for andet så for renlighedens skyld, komme med en bemærkning til det ærede medlem hr. Per Hækkerup, der konstaterer, at jeg altså ikke har skiftet mening, og så serverer han en svada af den slags, som vi med passende mellemrum, mindst en gang om ugen, kan læse i Social-Demokraternes ledende artikel. Jeg formoder, at de oppe i Farimagsgade har disse sætninger stående i kliché, så de er fri for dels at skrive dem, dels at ulejlige sætterne med at sætte dem på sættemaskinen. Jeg giver ikke ret meget for, at man serverer den slags almindeligheder i en debat.

Jeg har udtalt det tilstrækkelig tydeligt, at hvis der er noget af det, jeg har sagt, som det ærede medlem hr. Per Hækkerup er uenig med mig i, så kan han sige det. Hvis han mener at kunne modbevise noget af det, jeg er fremkommet med, kan han for-

søge på det. Men at komme med almindelige påstande af den slags, det ærede medlem kom med, siger ikke dette ting og siger ikke offentligheden andet, end at det ærede medlem i virkeligheden ikke har argumenter at anvende, men kun den slags talemåder, som skal bruges rent partipolitisk.

(Kort bemærkning).

Ole Bjørn Kraft: Jeg beklager meget, at den ærede ordfører for det radikale venstre ikke vil tage den diskussion op, som jeg indledte med at citere hans udtalelser i Frit Danmark. Jeg går ud fra, at det ærede medlem står ved, hvad han dér har sagt. Det interview var jo lavet på en sådan måde, at det var ganske klart, at det ærede medlem måtte mene det, der stod der. Når man dertil hørte det ærede medlems tale her i dag og især den udtalelse, som jeg citerede fra folketingets talerstol, bliver det ganske klart, at det ærede medlems udenrigspolitik sigter mod et andet mål end det, der er landets udenrigspolitiske mål, og at det ærede medlems udtalelser er i en meget afgørende modsætning til dem, som den højtærede udenrigsminister har fremsat, og som vi har kunnet give vor fulde tilslutning. Jeg må ærlig talt sige, at når man opfordrer til et samarbejde på bredt grundlag om landets udenrigspolitik, finder jeg det urimeligt, at et medlem af et af regeringspartierne taler på den måde, som han gør, samtidig med, at det ærede medlem er næstformand i det udenrigspolitiske nævn — og det kan nok forbavse, at det heller ikke pålægger det ærede medlem nogen tilbageholdenhed. Det ærede medlem har lov at havde de meninger, han vil, det ærede medlem har lov til at mene, at den politik, han følger, er den rigtige, men dette kan ikke ske som et udtryk for regeringens politik, som det ærede medlems parti jo deltager i og støtter.

Det citat af Willy Brandt, som det ærede medlem bragte, kender jeg. Jeg ved også, at Berlins regerende borgmester til sin udtalelse har knyttet en række forudsætninger i retning af sikkerhedsgarantier og beskyttelse af friheden både i Berlin og Tyskland, før han kunne tiltræde denne plan; disse forudsætninger nævnte det ærede medlem ikke.